

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 72.054 van 26 februari 1998
in de zaak A. 76.306/IX-795.**

In zake : Frans RUTTENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat C. FLAMEND,
kantoor houdende te MEISE,
Vilvoordsesteenweg 101

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op 8 november 1997 namens Frans RUTTENS werd ingediend door zijn raadvrouw C. FLAMEND, advocaat te Meise, om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing dd. 19 september 1997 van de commandant van de rijkswacht waarbij beslist werd tot een nieuwe mutatie van LWM RUTTENS bij ordemaatregel naar de Bde Hasselt";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 16 januari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 februari 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. FLAMEND, die verschijnt voor verzoeker, en van Luitenant J. STEVENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 19 september 1997 zendt luitenant-generaal DERIDDER, Commandant van de Rijkswacht, de volgende nota met betrekking tot de mutatie bij orde-maatregel van verzoeker naar de brigade HASSELT aan de commandant van het district Hasselt :

"ONDERWERP : Mutatie bij ordemaatregel - Regeling van de administratieve toestand

Referentie(s) :

1. Wet van 27 Dec 73 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, inzonderheid Art 22, § 2 en 24/13, § 3
2. Ministerieel Besluit van 25 Apr 79 betreffende het ambt van de onderofficieren van het operationeel korps van de rijkswacht, inzonderheid Art 1

3. Reglement van inwendige orde houdende maatregelen van inwendige orde toepasselijk op de personeelsleden van de rijkswacht en de specifieke maatregelen die kunnen worden genomen t.a.v. de leerlingen van een rijkswachtschool, verspreid bij nota GST Gd-HDP Nr HDP/DPB/985-DK 671 van 08 Jun 94, inzonderheid punt 8
4. Mod B DPL Dist HASSELT Nr Adm - 72-M van 06 Sep 96
5. Nota Algemeen Commando - DGP Nr DPB/ALVL/1120 van 18 Okt 96
6. Advies Nr 96/057/N van 12 Dec 96 van de Nederlandstalige kamer van de onderzoeksraad voor het rijkswachtpersoneel
7. Nota Algemeen Commando - DGP Nr DPB/ALVL/234 van 11 Feb 97
8. Nota Algemeen Commando - DGP Nr DPB/ALVL/536 van 14 Apr 97

Dossierbeheerder :

Kapt André WILLEMS, Tel. (02)642 61 60 of
(9 2200)61 60

Deze nota betreft :

1WM RUTTENS Franciscus (45.10406.03 - Bde HASSELT

1. Op 05 Dec 96 verscheen 1WM RUTTENS in het raam van een tuchtonderzoek voor de Nederlandstalige kamer van de onderzoeksraad. Door deze raad werden de volgende feiten als bewezen beschouwd en ten laste gelegd aan betrokkene;
'1WM RUTTENS heeft als personeelslid van de bewakings- en opsporingsbrigade HASSELT, naar aanleiding van een ernstig crimineel feit op 7 mei 1995 en gelast met de terplaatsebegeving met opdracht om technische vaststellingen te verrichten, opdracht ter plaatse bevestigd en gespecificeerd door de leidinggevende OGP, deze onvoldoende uitgevoerd en geen proces-verbaal opgesteld, zodat hij op zijn minst blijk gaf van slordigheid'.
2. Op 23 Okt 96 werd 1WM RUTTENS bij nota in Ref 5 vermeld, in het belang van de dienst te bewaren den titel bij ordemaatregel gemuteerd van de BOB HASSELT naar de Bde HASSELT.
3. Gelet op de door de Nederlandstalige kamer van de onderzoeksraad bewezen geachte en aan 1WM RUTTENS ten laste gelegde feiten;
gelet op de brief van de Heer Procureur des Konings te Hasselt van 08 Aug 96 waaruit blijkt dat 1WM RUTTENS als lid van de BOB niet meer over het nodige vertrouwen van die gerechtelijke overheid beschikt;
gelet op de brief van de Heer Procureur des Konings te Hasselt van 02 Okt 96 gericht aan de directeur van het personeel en de logistiek van de groep Limburg waarin werd gesteld dat de inhoud van zijn advies van 08 Aug 96 door hem op een onafhankelijke wijze en zonder enige

beïnvloeding van buitenuit werd geformuleerd en hij nog steeds volledig achter de inhoud van zijn advies staat;

dat niettegenstaande de raad adviseerde dat in hoofde van 1WM RUTTENS de hoedanigheid van lid BOB niet dient te worden ontnomen en dat de mutatie te bewarenden titel naar de Bde Hasselt niet moet in stand worden gehouden, de administratieve overheid evenwel rekening dient te houden met de houding van de plaatselijke gerechtelijke autoriteiten ten aanzien van een personeelslid van de rijkswacht;

aangezien 1WM RUTTENS reeds op 14 Mar 94 werd gestraft, meer bepaald wegens als lid van een BOB, twee processen-verbaal laattijdig en slechts na verloop van meer dan twaalf maanden te hebben overgezonden aan het parket;

dat hieruit dient te worden besloten, dat betrokkene zich in staat van herhaling bevindt en derhalve zijn toevertrouwde taken niet naar behoren uitvoert;

dat wat de correcte uitvoering van gerechtelijke taken betreft, er in hoofde van een lid BOB hieromtrent geen minste twijfel mag bestaan;

dat hij derhalve thans niet meer de voorwaarden vervult om zijn ambt bij de BOB te bekleden;

was ik bij nota in Ref 7 van zins 1WM RUTTENS definitief in te zetten in de Bde Hasselt.

1WM RUTTENS nam van voornoemd standpunt kennis op 17 Feb 97 en verklaarde niet akkoord te gaan met dit ingenomen standpunt.

4. De door betrokkene aangevoerde verweermiddelen waren evenwel niet van die aard dat zij de in punt 3 van de nota in Ref 7 vermelde argumenten in vraag konden stellen.

Inderdaad steunde ik mij niet alleen op de brieven van de Heer Procureur des Konings te Hasselt, maar ook op het recidive karakter van de door betrokkene gepleegde feiten waaruit duidelijk bleek dat 1WM RUTTENS de hem toevertrouwde taken niet naar behoren uitvoerde, wat van een lid van een BOB niet mag worden geduld.

5. Gelet op wat voorafgaat, besliste ik de mutatie bij ordemaatregel van 1WM RUTTENS naar de Bde Hasselt te bevestigen en werd wat de berekening van de aanwezigheidstermijn in de Bde Hasselt betrof, de datum van 23 Okt 96 in aanmerking genomen.

6. Ik trek de beslissing van 14 Apr 97 houdende de bevestiging van de mutatie van 1WM RUTTENS bij ordemaatregel naar de Bde Hasselt en gematerialiseerd door de nota NrDPB/ALVL/536 - DK 671 en ondertekend in mijn naam door Kol Jur A, DUCHATELET, in.

7. Wegens dezelfde redenen als deze aangevoerd in de nota in Ref 7 beslis ik tot een nieuwe mutatie van 1WM RUTTENS bij ordemaatregel naar de Bde Hasselt.
8. 1WM RUTTENS zal drie exemplaren van deze nota dateren en ondertekenen voor 'Gezien en ontvangen één exemplaar' :
 - het eerste is voor hem bestemd;
 - het tweede zal worden gerangschikt in zijn persoonlijk dossier;
 - het derde zal rechtstreeks worden overgezonden aan het Algemeen Commando DGP/DPB/ALVL

Mijn beslissing zal in een volgend BP Gd worden bevestigd".

Dit is de bestreden beslissing.

1.2. Op 19 september 1997 wordt verzoeker een kopie van de nota van dezelfde dag overhandigd.

Op 7 oktober 1997 ondertekent verzoeker een exemplaar van de nota van 19 september 1997 voor "gezien en ontvangen";

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem berokkent als volgt omschrijft :

"1. Verlies contactpersonen

Verzoeker specialiseerde zich bij de BOB-Hasselt in dossiers betreffende de hormonenzwendel en kende op dit vlak talrijke successen.

Hij bouwde in de loop der jaren goede contacten op met tal van personen die van nabij betrokken zijn bij de hormonenmaffia en die hem regelmatig nuttige informatie toespeelden die leidde tot het oplossen van dossiers.

Op dit ogenblik is het zo dat deze personen nog niet op de hoogte zijn van de mutatie van verzoeker en verzoeker nog regelmatig contacteren en hem afspraken voorstellen om hem bepaalde informatie door te spelen over dossiers die door de BOB-Hasselt worden behandeld.

Verzoeker kent deze dossiers echter niet meer zodat hij de informatie niet naar behoren kan inschatten. Hij tracht zijn informanten aan het lijntje te houden -in de hoop dat de bestreden beslissing zou geschorst worden door de Raad van State- teneinde niet ieder contact te verliezen.

Het spreekt echter voor zich dat het niet lang meer zal duren voor dat deze contactpersonen op de hoogte zullen zijn van de mutatie van verzoeker naar de Brigade Hasselt hetgeen automatisch tot gevolg zal hebben dat deze personen hem geen informatie meer zullen doorspelen.

Indien verzoeker zou dienen te wachten op de uitslag van de annulatieprocedure, zal hij al deze contacten verloren hebben.

De vernietigingsprocedure op zichzelf volstaat niet -gelet op de tijd die er over heen zal gaan- om dit nadeel achteraf te herstellen.

2. Verlies ervaring

De wereld van de hormonenmaffia is een wereld die uiterst snel evolueert en waarin het uiterst belangrijk is voor een lid van de BOB om -via zijn dossiers- op de hoogte te blijven van de recente ontwikkelingen (zowel wat betreft de personen die in deze wereld de plak zwaaien als wat betreft de gebruikte technieken).

Het werk in de BOB-Hasselt gaf verzoeker een zeer specifieke ervaring die hij nu volledig mist.

Verzoeker loopt derhalve alleszins een achterstand op op het vlak van die zeer specifieke ervaring hetgeen onmogelijk kan hersteld worden via de annulatieprocedure.

In diverse arresten heeft uw Raad beslist dat het niet kunnen opdoen van ervaring, waardoor de betrokkene een achterstand oploopt, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is (R.v.St., 20 december 1991, Borms, nr. 38.380; R.v.St., 13 november 1991, Valckenaers, nr. 38.101; R.v.St., nr. 41.031, 12 november 1992).

3. Het verlies aan reputatie - vernedering

Zoals eerder uiteengezet, was verzoeker gespecialiseerd in hormonendossiers en werkte hij regelmatig aan grensoverschrijdende opdrachten.

Daarnaast hield hij zich nog bezig met tal van andere belangrijke opdrachten zoals onderzoek naar moorden.

Het werk in de Brigade -waar verzoeker nu is- bestaat daarentegen vrijwel uitsluitend uit eerste-lijnshulp (opvangen van personen, akteren van klachten, dringende en eerste vaststellingen etc...). Verzoeker heeft niet meer de kans een dossier uit te pluizen en verder te behandelen doch dient -indien een dossier verder onderzoek vereist- dit door te sturen naar andere personen en diensten -waaronder de BOB-.

Daarenboven is het zo dat de brigade Hasselt een kleine gemeenschap vormt waarin vrijwel iedereen weet dat het hier gaat om een mutatie bij ordemaatregel.

Dit heeft tot gevolg dat verzoeker -van wie algemeen geweten is dat hij zijn werk bij de BOB zeer graag deed en nooit vrijwillig deze post zou verlaten- heel wat gezichtsverlies lijdt vermits iedereen er van uitgaat dat hij wel zware fouten zal begaan hebben om een dergelijke straf op te lopen.

Zelfs zijn echtgenote raakt hier stilaan van overtuigd !

De Raad van State heeft beslist dat het verlies aan reputatie een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt (R.v.St., nr. 40.733, 13 oktober 1992, N.V. Bouwbedrijf Reynders; R.v.St., nr. 37.788, 1 oktober 1991, N.V. AEG; R.v.St., nr. 36.824, 18 april 1991).

Voor verzoeker staat er derhalve meer op het spel dan een louter 'moreel' nadeel nu hij zowel binnen de rijkswacht als in zijn omgeving, het voorwerp is van afkeuring en zelfs minachting.

Een eventueel vernietigingsarrest kan niet op passende wijze de ernstige morele schade herstellen die iemand gedurende een aantal maanden zou hebben geleden doordat hij in zijn beroepsmidden aan achting verloor ingevolge de bestreden maatregel. Dat is des te meer waar wanneer de litigieuze maatregel oorzaak kunnen zijn van een verlies aan beroepservaring ingevolge de verwijdering van verzoeker uit zijn hooggespecialiseerde functie (R.v.St., nr. 41.031, 12 november 1992; R.v.St., Rondelez, 3 april 1992, nr. 39.161).

Het ingeroepen nadeel is derhalve een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel.

4. ernstig familiaal en sociaal nadeel.

Toen verzoeker bij de BOB werkte had hij de mogelijkheid om zijn uren min of meer zelf te regelen en diende hij slechts uitzonderlijk 's nachts te werken.

Uit het attest van 10WM GROSEMANS -hoofd BOB Hasselt- blijkt dat de gepresteerde weekenduren van de BOB Hasselt voor het jaar 1997 gemiddeld per lid BOB 5,2 u/maand terwijl de gemiddelde nachturen 8u/maand bedragen per lid.

Voor verzoeker zouden deze cijfers nog lager liggen vermits uit ditzelfde attest blijkt dat zijn vroegere vaste ploegmaat slechts een gemiddelde van 1,5u/maand weekendprestatie had en 5,44 u/maand aan nachturen.

De huidige toestand is volledig anders. Uit het attest van de heer FRAIPONTS R., adjudant en tweede brigadecommandant van de brigade Hasselt, blijkt dat verzoeker tegen het einde van het jaar 245 weekenduren zal gepresteerd hebben terwijl verzoeker in de periode 1 maart 1997 - 31 oktober 1997, een totaal van 196 nachturen zal gepresteerd hebben

Een simpele vergelijking leert ons het volgende :

Weekenduren :	Brigade :	245u :	12:	20,5u/maand
	BOB :			5,2u/maand
	Vaste ploegmaat BOB			1,5u/maand

Nachturen :	Brigade :	196 :	8	24,5u/maand
	BOB :			8 u/maand
	Vaste ploegmaat BOB			5,4u/maand

Gemiddeld presteert verzoeker derhalve per maand drie maal meer nachturen dan in de BOB en 4,5 maal meer nachturen dan zijn voormalige vaste ploegmaat. Wat de weekenduren betreft presteert hij er vier maal meer dan in BOB en 13,6 maal meer dan zijn voormalige ploegmaat !

Deze toestand heeft een nefaste invloed op het familiaal en sociaal leven van verzoeker. Verzoeker is immers gehuwd en heeft een dochtertje van 13 jaar en een zoontje van 7 jaar.

Zijn echtgenote beoefent sport (volley-ball) op het provinciaal niveau. Dit houdt onder andere in dat zij dinsdags en vrijdagsavonds dient te trainen, terwijl op zaterdag de wedstrijden worden gespeeld. Vroeger -toen verzoeker bij de BOB werkte- stelde dit geen enkel probleem : hij kon zijn werk zodanig organiseren dat hij thuis was om op zijn kinderen te passen.

Momenteel is dit echter onmogelijk zodat de echtgenote van verzoeker haar sport vrijwel niet meer kan beoefenen. Zo heeft zij dit speelseizoen slechts één maal een wedstrijd kunnen spelen (zaterdag 1.11.97).

Het vergt al heel wat inspanningen om toch minstens de kinderen toe te laten hun vrijetijdsbesteding te beoefenen (zoontje speelt voetbal op zaterdag en het dochtertje speelt volleyball zondag-namiddag).

Het nachtwerk heeft ook tot gevolg dat verzoeker overdag slaapt, met alle gevolgen vandien voor zijn

gezin : iedereen moet stil zijn, er kan niets gezamenlijk ondernomen worden, etc...

Ook tijdens de week ondervindt het gezin heel wat nadeel van de mutatie van verzoeker. Hijzelf en zijn echtgenote hadden de principiële beslissing genomen om de kinderen -die school lopen in Hasselt- tijdens de middag thuis te laten eten. Verzoeker ging ze halen en terugbrengen naar school onder de middagpauze. Zijn huidige uurregeling (ploegsysteem van 7-15u, 15-23u, 23-7u -tijdens de binnendienst : 6-14u, 14-22u, 22-6u) maakt dit echter onmogelijk. Het resultaat is dat de kinderen tijdens de middag op school boterhammen eten ...

Heel deze toestand werkt verzoeker daarenboven erg op zijn gemoedsgesteldheid zoals blijkt uit het attest van Dokter DENIER.

Het geheel van deze elementen maakt een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat niet adequaat door een vernietigingsarrest ongedaan kan worden gemaakt";

2.2.1. Overwegende dat het verlies van contactpersonen geen persoonlijk nadeel is dat door de bestreden mutatiebeslissing aan verzoeker wordt toegebracht, maar eventueel wel aan de dienst, in casu de rijkswacht, waarbij hij is tewerkgesteld; dat uit het verweer van de verwerende partij blijkt dat een mutatie van een BOB-brigade naar een (gewone) brigade niet impliceert dat verzoeker geen contactpersonen meer mag hebben; dat de bestreden beslissing derhalve niet inhoudt dat deze contactpersonen geen informatie meer zouden kunnen doorspelen aan verzoeker; dat de verwerende partij terecht stelt dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient voort te vloeien uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en niet uit de tijd die een annulatieprocedure in beslag neemt; dat bovendien dient te worden vastgesteld dat verzoeker reeds bij beslissing van 18 oktober 1996 te bewarende titel bij ordemaatregel werd gemuteerd naar de brigade Hasselt; dat het nadeel dat bestaat uit het verlies van contactpersonen niet het gevolg is van de bestreden mutatiebeslissing van 19 september 1997 maar reeds sedert eind oktober 1996 bestaat; dat, daargelaten de vraag of het aangevoerde nadeel als moeilijk te herstellen kan worden beschouwd, het niet als dermate

ernstig, in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan worden aangemerkt dat het de schorsing van de bestreden beslissing kan verantwoorden;

2.2.2. Overwegende dat in verband met "verlies (van) ervaring" inzake hormonendossiers dient te worden vastgesteld dat het verlies van specifieke ervaring inzake hormonendossiers geen persoonlijk nadeel vormt dat door de bestreden mutatiebeslissing aan verzoeker wordt toegebracht, maar eventueel wel aan de dienst, in casu de rijkswacht, waarbij hij is tewerkgesteld; dat de arresten BORMS en VALCKENAERS waarnaar verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift tot schorsing betrekking hebben op een gebrek aan ervaring in de context van benoemingen en bevorderingen van ambtenaren; dat ze derhalve terzake niet dienend zijn; dat, zelfs indien verzoeker in de toekomst een bevordering zou beogen, vastgesteld dient te worden dat hij niet meer in aanmerking kan komen om toegelaten te worden tot de opleidingscyclus van kandidaat-keuronderofficier sociale promotie aangezien hij - geboren op 14 maart 1950 - de maximale leeftijdsgrens (45 jaar) heeft overschreden; dat, daargelaten de vraag of het aangevoerde nadeel als moeilijk te herstellen kan worden beschouwd, het niet als dermate ernstig, in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan worden aangemerkt dat het de schorsing van de bestreden beslissing kan verantwoorden;

2.2.3. Overwegende dat, wat het "verlies aan reputatie-vernederings" betreft, het aangevoerde nadeel een moreel nadeel betreft; dat in de veronderstelling dat verzoeker inderdaad momenteel enig moreel nadeel ondergaat ten gevolge van de bestreden beslissing, aangenomen kan worden dat het eventueel later tussen te komen annulatiearrest dat hem in het gelijk stelt, genoeg morele genoegdoening zal verschaffen die ruim-

schoots opweegt tegen hetgeen hij momenteel als een moreel nadeel ervaart; dat uit het feit "dat de brigade Hasselt een kleine gemeenschap vormt waarin vrijwel iedereen weet dat het om een mutatie bij ordemaatregel gaat", niet zo maar kan worden afgeleid dat verzoeker "gezichtsverlies" lijdt "vermits iedereen ervan uitgaat dat hij wel zware fouten zal begaan hebben om een dergelijke straf op te lopen"; dat een mutatie bij ordemaatregel geen tuchtstraf is, vermeld in artikel 24/13, § 1, van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, gewijzigd bij artikel 5 van de wet van 24 juli 1992; dat een mutatie bij ordemaatregel "een maatregel (is) van inwendige orde die een goede organisatie en een goede werking van de dienst" beoogt (artikel 13, § 3, van de wet van 27 december 1973); dat dergelijke maatregel om meerdere redenen kan worden opgelegd; dat uit een mutatie bij ordemaatregel dus niet noodzakelijk "gezichtsverlies" voortvloeit; dat uit de bekendmaking in het bulletin van het personeel nr. 0056/96/03 van 25 oktober 1996 hoogstens blijkt dat verzoeker werd gemuteerd van de BOB Hasselt naar de brigade Hasselt bij ordemaatregel; dat uit het periodiek informatieblad van het megadistrict Hasselt van oktober 1996 blijkt dat verzoeker werd gemuteerd van de BOB Hasselt naar de brigade Hasselt; dat noch uit de bestreden beslissing van 19 september 1997, noch uit de genoemde bekendmakingen in verband met de mutatie van verzoeker naar de brigade Hasselt kan worden afgeleid dat de reputatie van verzoeker in het gedrang wordt gebracht; dat indien er "afkeuring" en "minachting" van verzoeker zou voorkomen, zowel binnen de rijkswacht als in zijn omgeving, - hiervan wordt overigens geen concreet bewijs voorgelegd - niet blijkt dat dit door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden mutatiebeslissing werd veroorzaakt; dat uit het administratief dossier (stuk 7) blijkt dat verzoeker zelf aan zijn collega's van de BOB Hasselt informatie heeft verstrekt

waaruit blijkt dat hij een "fout" heeft gemaakt; dat het "gezichtsverlies" of het "verlies aan reputatie" derhalve veroorzaakt blijkt te zijn door de ruchtbaarheid die verzoeker zelf aan de reden van zijn mutatie heeft gegeven;

2.2.4. Overwegende, wat het "ernstig familiaal en sociaal nadeel" betreft, dat verzoeker hierbij, onder meer, vermeldt dat hij in de brigade Hasselt gemiddeld per maand drie maal meer nachturen dan in de BOB en 4,5 maal meer nachturen dan zijn voormalige vaste ploegmaat dient te presteren, dat, wat de weekenduren betreft, verzoeker thans vier maal meer dan in de BOB en 13,6 maal meer dan zijn voormalige ploegmaat zou dienen te presteren; dat volgens verzoeker deze toestand een "nefaste invloed op het familiaal en sociaal leven" heeft; dat hij in dat verband verwijst naar de sportactiviteiten van zijn echtgenote en de vrijetijdsbesteding van zijn twee kinderen; dat de verwerende partij terecht stelt dat de werktijden van verzoeker heel flexibel moeten zijn om tegemoet te komen aan zijn familiale desiderata; dat indien verzoeker verder werkzaam zou zijn gebleven in de BOB Hasselt hem - volgens de verwerende partij - nooit de garantie van een dergelijk flexibel uurrooster zou kunnen gegeven worden; dat in dit verband dient te worden vastgesteld dat de dienstorders, krachtens artikel 22, § 3, van de wet van 27 december 1973, onder meer, kunnen voorschrijven dat bepaalde personeelsleden "vindbaar en beschikbaar moeten zijn gedurende bepaalde periodes" "om de beschikbaarheid van de eenheden en diensten te verzekeren en om zo binnen een redelijke termijn gevolg te geven aan de oproepen van de bevolking en van de overheden"; dat van verzoeker als personeelslid van de rijkswacht, een zekere beschikbaarheid in verhouding tot de behoeften van de dienst kan worden verwacht; dat in de mate verzoeker zich steunt op het nadeel dat zijn echtgenote en zijn kinderen zouden ondervinden van de bestreden

mutatiebeslissing, vastgesteld dient te worden dat dit nadeel niet kan worden aangemerkt als een persoonlijk nadeel van verzoeker; dat verzoeker een attest van zijn huisarts voorlegt waaruit zou moeten blijken dat de bestreden mutatie op de gemoedsgesteldheid van verzoeker een negatieve invloed heeft; dat in dit verband dient te worden vastgesteld dat eenzelfde mutatie bij ordemaatregel op een bepaald personeelslid van de rijkswacht eventueel een psychisch erg ongunstige weerslag kan hebben, terwijl dezelfde maatregel bij een andere persoon helemaal geen negatieve gevolgen heeft op de gemoedsgesteldheid; dat het aangevoerde psychische nadeel dan ook veeleer veroorzaakt blijkt te worden door de eigen subjectieve perceptie en appreciatie van verzoeker dan door de aard en inhoud van de bestreden mutatiebeslissing; dat zelfs indien zou geoordeeld worden dat het aangevoerde nadeel als moeilijk te herstellen kan worden beschouwd, het niet als dermate ernstig, in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan worden aangemerkt dat het de schorsing van de bestreden beslissing kan verantwoorden;

2.2.5. Overwegende dat deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet voldaan is aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig februari 1900 achtennegentig, door :

de HH. A. BEIRLAEN, wnd. voorzitter, staatsraad,
M. MILOJKOWIC, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

A. BEIRLAEN.